

1/9/2019

חיים מחוץ לקופסה

ביום שלישי, בבית העלמין בכנרת, סמוך למכללת אוהלו הצופה אל האגם, נקבר גיא סלע. הוא נפטר בגיל 54, מוקף באוהביו ובמעריציו הרבים מאוד, בביתו בבת חן, אחרי מלחמה של שנתיים בסרטן. בשבועות האחרונים לחייו ישב בסלון ביתו, על כיסא מיוחד שהקל על כאביו, מוקף כמעט בכל בכירי, ראשי וותיקי מערכי המודיעין הישראלי לדורותיהם. כולם היו שם. ראשי אמ"ן, אנשי חטיבת המחקר, אנשי יחידות המ"מ, גנרלים וקצינים ובכירי מוסד וזוטרי. "האיש הזה אחראי בלעדית לשלוש מהיכולות המודיעיניות האסטרטגיות של מדינת ישראל", הם אומרים עליו, "קשה לדמיין את המודיעין בלי הראש שלו, בלי היכולת שלו, בלי המוח המיוחד שלו."

לצערי, לא הזדמן לי להכירו בחייו, אף על פי שנמנה עם קוראיו האדוקים ביותר של הטור הזה, אלא רק לקראת מותו. בתחילת ינואר השנה התקשר מישוהו, סיפר לי עליו, וביקש ממני לפגוש אותו. הוא בא להוד השרון, ורק אז הבנתי שהוא חולה. פגשתי אדם מבריק, יוצא דופן, מעורר השראה. הוא הציג בפני כמה רעיונות שגיבש להצלת הדמוקרטיה הישראלית. הוא היה אכול דאגה. ביקרתי אותו שוב כשהוא כבר על ערש דווי, לפני עשרה ימים. הוא נפרד מהמשפחה המפוארת שבנה (הרעייה ברברה וארבעה ילדים), החברים לנשק והחיים. הוא עשה את זה בשלווה יחסית, מפויס, אפילו מחויך בפרצי הומור שחור. כמעט כל מה שנגע בו בימי חייו הפך למפואר.

סלע היה לוחם וקצין בסיירת מטכ"ל, אחר כך עמד בראש היחידה הטכנולוגית של אמ"ן. היה לו ראש של ממציא. "הוא לא חשב מחוץ לקופסה", אמר עליו אחד החברים ליחידה, "הוא חי מחוץ לקופסה". הוא עזב את אמ"ן בדרגת סגן אלוף והקים את "סולאראדג", שהפכה לחברת ענק של אנרגיה סולארית, מעסיקה אלפי עובדים, נסחרת בנאסד"ק ופורצת דרך בתחומה. זה בדיוק מה שהיה גיא סלע. ישראלי, ציוני, פטריוט, לוחם ופורץ דרך. כל מי שנחשף אליו, מפקדים ופקודים, מדבר עליו בעיניים מצועפות. על מעלליו אי אפשר לספר וספק אם אפשר יהיה אי-פעם. מה שנותר זה להגיד לו תודה על שהיה כאן חצי מאה. נוח בשלום, גיא.

bencaspit5@gmail.com